
Suy thoái quân sự

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

So sánh giữa Hoa Kỳ và đế quốc La Mã thời xưa hiện nay đang trở thành đề tài được các sử gia cũng như các chiến lược gia chú tâm đặc biệt. Vì dù có muốn tránh tiếng đế quốc đến chừng nào đi nữa, sự kiện Hoa Kỳ là siêu cường quốc độc nhất của toàn cầu hơn hai thập niên qua, là bá chủ của biển cả và không gian và khả năng của Hoa Kỳ đem quân đi chinh phạt các quốc gia xa xôi vạn dặm như Afghanistan và Iraq, chứng tỏ quyền năng của Hoa Kỳ không khác gì đế quốc La Mã thời xưa.

Tuy nhiên sự so sánh này được chú ý nhiều hơn không phải là để khen ngợi, nhưng chính vì như La Mã sau cùng sụp đổ tan tành, các sử gia bây giờ bắt đầu tiên đoán một sự sụp đổ không kém phần ngoạn mục cho Hoa Kỳ trong vài thập niên đến! Thực sự cuộc đại suy thoái kinh tế hiện nay, bắt đầu từ Hoa Kỳ và lan tràn khắp địa cầu cho thấy nền móng của Hoa Kỳ đã lung lay nhiều và sự sụp đổ có lẽ đã bắt đầu, không cần phải đợi đến hai ba mươi năm nữa!

Khả năng quan trọng nhất của một đế quốc, nhằm bảo vệ và duy trì sự tồn tại của mình là khả năng quân sự. Khả năng này phải tối thượng, vô địch, không để cho kẻ thù cơ hội nào để chống cự và sống sót. Một khi khả năng này đi vào chỗ suy đồi, ngày để quốc sụp đổ có thể coi như đã gần kề, không tránh khỏi được.

Thực ra nếu nói về số lượng, không quốc gia nào có thể so sánh với Hoa Kỳ. Mức chi tiêu về quân sự của Hoa Kỳ nhiều hơn tất cả các mức chi tiêu của mọi quốc gia trên thế giới gộp lại. Lực lượng quân sự của Hoa Kỳ làm bá chủ trên mọi lãnh vực. Tuy nhiên điều phiến toái là trong khi Hoa Kỳ gần như dậm chân tại chỗ và các tướng lĩnh của Ngũ Giác Đài có khuynh hướng sửa soạn để đánh nhau cho các cuộc chiến đã xảy ra trước đây (fighting the last war!), các quốc gia thù nghịch đã thay đổi và tiến triển để những chiến lược và những sửa soạn của Ngũ Giác Đài gần như vô hiệu quả!

Hai vùng địa dư quan trọng nhất cho chiến lược toàn cầu của Hoa Kỳ hiện nay là vùng Vịnh Ba Tư Persian Gulf và vùng Đông Á. Cuộc chiến với Hồi Giáo quá khích như mở màn bằng vụ 9-11 đã làm Ngũ Giác Đài hồng cảnh, chới với, không phản ứng kịp, đừng nói đến tính toán trước. Hai cuộc chiến Afghanistan và Iraq cho thấy Hoa Kỳ thiếu sửa soạn và không đối phó thích ứng kịp cho những cuộc chiến ngoài qui ước và do những phần tử cuồng tín, coi thường cái chết như những kẻ ôm bom tự sát. Hơn nữa những tính toán sai lầm của bộ Quốc Phòng dưới thời Rumsfeld, không mang đủ quân sang và không có những chương trình binh định Iraq đã làm cuộc chiến này coi như một thất bại chua cay. Hiện nay cuộc chiến Afghanistan cũng lâm vào tình trạng sa lầy và đây có thể coi như một dây thòng lọng thắt cổ Obama như Iraq đã thắt cổ Bush trước đây.

Dù thế nào đi nữa, hoặc Hoa Kỳ có thể rút hết quân ra khỏi Iraq và binh định được Afghanistan, hoặc cũng sẽ lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan, kẹt ở hai vùng này thêm vài thập niên nữa; tiềm năng quân sự của Hoa Kỳ có thể coi như bị suy yếu trầm trọng do hai cuộc chiến này. Rất nhiều chương trình quân sự hay cải thiện vũ khí, tối tân hóa quân lực đã vì những phí tổn do hai cuộc chiến Trung Đông này làm cho bị hủy bỏ hay cắt giảm tối đa. Tuy nhiên tệ hại hơn cả là tinh thần cố chấp và thiếu uyển chuyển, thích ứng với hiện tại của đa số các tướng lĩnh chỉ huy của quân lực Hoa Kỳ.

Một tài liệu của Trung Tâm Thẩm Định Chiến Lược và Ngân Sách (Center for Strategic and Budgetary Assessments) cho thấy rõ điều này: năm 2002, một cuộc tập trận giả của quân lực Hoa Kỳ đặt tên là Millennium Challenge 2002 do bộ Quốc Phòng thực hiện được coi như một cuộc tập trận lớn lao nhất từ khi cuộc Chiến Tranh Lạnh chấm dứt hai thập niên trước. Bộ Quốc Phòng muốn xem quân lực Hoa Kỳ sẽ chiến đấu ra sao khi có chiến tranh giữa Hoa Kỳ và Iran. Phe "Iran" do Trung Tướng Paul Van Riper của Thủy

Quân Lục Chiến Hoa Kỳ đã về hưu, đứng ra chỉ huy.

Khi tập trận bắt đầu, hải quân Hoa Kỳ kéo đến Vịnh Ba Tư đã bị Van Riper dùng thuyền giả của Iran chứa bom tự sát nhào đến tấn công, cũng như dùng hỏa tiễn chống chiến hạm gọi là antiship cruise missile, phá hủy một nửa hạm đội của Hoa Kỳ, được ghi nhận là nếu thật sự xảy ra như vậy, đây sẽ là thảm họa hải quân lớn lao nhất kể từ trận Trân Châu Cảng! Hơn thế nữa, Van Riper ra lệnh cho lực lượng "Iran" của mình ẩn nấp tối đa và không cho dùng radar chống oanh tạc. Vì một khi dùng radar này, các phi cơ tối tân của Hoa Kỳ hiện nay có thể theo những tín hiệu của radar để cho phi cơ dội bom hay bắn hỏa tiễn tiêu diệt ngay. Chiến thuật này các tướng lĩnh phe Hoa Kỳ không ngờ đến và không tiên liệu trước. Kết quả phe "Iran" của Van Riper thắng, phe "Hoa Kỳ" thua đậm!

Điều nhục nhã và đặt ra nhiều dấu hỏi về khả năng của bộ Quốc Phòng là sau khi tập trận giả bị thua, các tướng lĩnh chỉ huy phe Hoa Kỳ đòi "làm lại", sau khi cảm ơn Thiếu Tướng hồi hưu Van Riper và cho ông này nghỉ luôn! Thay thế bằng một người khác, cũng như ra lệnh cho ông tướng "Iran" này không được tắt radar cứ để nguyên để phe "Hoa Kỳ" dội bom phá hết các hỏa tiễn chống chiến hạm của phe "Iran", sau cùng phe Hoa Kỳ tuyên bố chiến thắng vẻ vang và chấm dứt cuộc tập trận "làm lại", coi như là các chiến lược, chiến thuật của Hoa Kỳ vẫn có giá trị, vẫn tiếp tục xài được. Các vị tướng này cho rằng nếu có đánh nhau thật sự, Iran làm gì có được ai chỉ huy giỏi như Paul Van Riper, làm sao tính toán được những chiến thuật hữu hiệu như vậy!!!

Dĩ nhiên những bí ẩn này từ 2002 chỉ bây giờ mới được công bố, nhiều phần từ khi Obama lên, bộ Quốc Phòng do Robert Gates tiếp tục chỉ huy đã sửa đổi những cố chấp và sai lầm này nên mới dám công khai minh bạch! Tuy nhiên từ đó đến nay, Iran đã tiếp tục mua và chế tạo thêm nhiều hỏa tiễn chống chiến hạm, cũng như sáng chế thêm nhiều chiến thuật khác để tấn công một khi hạm

đội Hoa Kỳ kéo đến Vịnh Ba Tư. Vì thế đe dọa phong tỏa Vịnh Ba Tư hay tấn công Iran vào nội địa, có thể là những chuyện quân lực Hoa Kỳ không còn khả năng để thực hiện. Những ngày gần đây, ngoại trưởng Hillary Clinton đã tuyên bố là Hoa Kỳ sẽ tạo ra một dù che nguyên tử cho các quốc gia đồng minh của Hoa Kỳ tại Trung Đông như Saudi Arabia, Jordan, Ai Cập... Điều này cho thấy chính quyền Obama đã gần như chấp nhận chuyện Iran sẽ có bom nguyên tử là điều không tránh khỏi được, chỉ còn cách theo chiến lược kiểm tỏa Iran và bảo vệ các xứ Trung Đông theo Hoa Kỳ bằng chiếc dù che nguyên tử như Hoa Kỳ đã làm với Nhật và Nam Hàn, nhằm bảo đảm và ngăn chặn các xứ này đừng tìm cách chế bom nguyên tử cho riêng mình để trung hòa đe dọa bom nguyên tử của Iran.

Tại vùng Đông Á, chiến tranh trong tương lai với Trung Hoa có thể sẽ là điều nhiều phần sẽ xảy ra. Trung Hoa hiện đang tích cực sửa soạn cho viễn ảnh này và trong những năm gần đây đã đổ tiền vào việc tối tân hóa quân lực và trang bị bằng những vũ khí tối tân nhất. Ngân sách quốc phòng của Trung Hoa đã gia tăng gấp bội gần đây mặc dù những con số chính thức đưa ra rất thấp. Chính quyền và phe quân sự Trung Hoa nổi tiếng là gian dối trên lãnh vực này. Hiện nay Trung Hoa đã có khả năng để bắn hoả tiễn liên lục địa phá hủy hai căn cứ không quân Hoa Kỳ dùng để trấn áp Trung Hoa là Kadena Air Base đặt tại đảo Okinawa và căn cứ Andersen Air Force Base tại đảo Guam. Hiện Hoa Kỳ đang tìm cách để bảo vệ hai căn cứ chống lại chiến thuật dùng hoả tiễn liên lục địa bao phủ và tàn phá hai căn cứ không quân này của Trung Hoa. Tuy nhiên kỹ thuật để bảo vệ bằng cách dùng laser để phá hủy các hoả tiễn bắn tới này chưa được hoàn hảo và nếu chiến tranh thực sự xảy ra, Hoa Kỳ sẽ không thể dùng hai căn cứ này để trấn áp Trung Hoa bằng không lực nếu không diệt hết được các hoả tiễn bắn tới.

Lợi thế về hải quân của Hoa Kỳ cũng có thể sắp sửa bị Trung Hoa trung

hòa với những trang bị tối tân mới của Trung Hoa. Các hàng không mẫu hạm của Hoa Kỳ và các chiến thủy đĩnh loại mới trang bị bằng hoả tiễn chống chiến hạm phá hủy nếu đến gần vùng duyên hải của Trung Hoa. Một chứng minh rõ ràng nhất là năm 2006, một chiếc tiêm thủy đĩnh của Trung Hoa lọt vào và nổi lên giữa một đoàn chiến hạm tấn công của hải quân Hoa Kỳ mà không ai biết để ngăn chặn! Đây là một sự nhục nhã cho hải quân Hoa Kỳ và là hồi chuông báo động cho biết về khả năng và những manh tâm của Trung Hoa.

Một lãnh vực quan trọng khác là truyền thông. Tất cả những khả năng quân sự tối tân nhất của Hoa Kỳ đều dùng về tinh nhân tạo truyền thông để chỉ huy và áp dụng. Như những hoả tiễn hay bom khôn ngoan (smart bombs) đều dùng về tinh chỉ đường. Nếu hệ thống về tinh truyền thông này ngoài không gian bị phá hủy, tất cả những vũ khí này sẽ bị vô hiệu hóa. Vì thế việc Trung Hoa cách đây hai năm thành công trong việc dùng hoả tiễn bắn lên thượng tầng khí quyển để bắn rơi một vệ tinh truyền thông đã cũ của Trung Hoa làm Ngũ Giác Đài vô cùng lo ngại. Hoa Kỳ đang ráo riết tìm cách để bảo vệ hệ thống về tinh này cũng như tạo ra những phương cách truyền thông phòng hờ để còn có thể xử dụng được các vũ khí tối tân của mình một khi chiến tranh xảy ra và Trung Hoa phá hủy được các vệ tinh nhân tạo chỉ đường.

Điều trái khoáy là trong khi Hoa Kỳ đầu tư và tạo mọi sự dễ dàng cho Trung Hoa để Trung Hoa xuất cảng hàng hóa và phát triển kinh tế tối đa, xứ này trong thâm tâm vẫn coi Hoa Kỳ là kẻ thù và tất cả những cố gắng về quân sự đều nhằm vào việc chạy đua với Hoa Kỳ và sửa soạn cho chiến tranh trong tương lai với Hoa Kỳ! Như gần đây, Trung Hoa đã tìm cách để tấn công vào mạng lưới Internet của bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ nhằm dò thám và tìm hiểu các bí mật quân sự. Chỉ có quốc gia thù địch mới làm chuyện này. Cuộc chiến trên Internet cũng là một cuộc chiến quan trọng trong thời đại hiện tại vì

hầu như tất cả mọi sự đều dùng Internet. Tuy thế hiện nay Hoa Kỳ mới bắt đầu chú tâm và tìm cách bảo vệ Internet cũng như tạo ra cơ quan chuyên môn để lo về chiến tranh gọi là cyberspace warfare. Trong khi đó Trung Hoa đã bắt đầu ra mặt để gây chiến khi tấn công thẳng vào Internet của bộ Quốc Phòng!!

Lợi thế về quân sự của Hoa Kỳ hiện nay có thể coi như mất dần vì bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ không đáp ứng được với thời đại mới, cũng như áp dụng các chiến lược đã lỗi thời. Kẻ thù nguy hiểm nhất của Hoa Kỳ trong tương lai không phải là khủng bố Hồi Giáo nhưng là Trung Hoa. Tuy thế Hoa Kỳ vẫn tiếp tục sửa soạn cho những chiến tranh đã cũ, chưa chú tâm để trấn áp Trung Hoa cho đủ. Trong tương lai sẽ có ngày Hoa Kỳ hối hận là đã không theo lời khuyên của tướng Mac Arthur trong trận Triều Tiên, khi đoàn quân của Mao Trạch Đông dùng chiến thuật biến người tràn qua sông Yalu và đẩy được quân Hoa Kỳ về đến gần Hán Thành. Tướng Mac Arthur nhìn xa trông rộng biết được hiểm họa Trung Hoa trong tương lai, đề nghị dùng bom nguyên tử để tiêu diệt toàn thể đạo hồng quân Tàu, chặt hẳn được mối lo cho toàn cầu về những tham vọng và dã tâm của Tàu cho tương lai. Nhưng Tổng Thống Truman vì ám ảnh của Hiroshima và Nagasaki đã từ chối và sau cùng cách chức Mac Arthur cho ông này về vườn!

Một sai lầm khác của Hoa Kỳ với Trung Hoa đã xảy ra hơn ba mươi mấy năm về trước khi Nixon và Kissinger mở cửa Trung Hoa và tạo cơ hội cho xứ này mậu dịch và phát triển kinh tế với thế giới Tây Phương. Những việc làm này của Nixon và Kissinger được ca tụng lúc đó nhưng bây giờ mới thấy được định luật của những hậu quả không tính trước được. Là khi mở cửa Trung Hoa, lợi đâu không thấy về kinh tế khi buôn bán với xứ đông dân nhất, chỉ thấy toàn hại! Vì các công ty Hoa Kỳ tung tiền đầu tư tưởng sẽ hết bạc khi bán đồ cho dân Tàu. Nhưng chỉ thấy là Trung Hoa bán đồ sang xứ mình, giết chết bao kỹ nghệ và làm cho

---

Trung Hoa trở thành con quái vật khổng lồ về kinh tế!

Trung Hoa chỉ chịu nằm yên nếu bị chia năm xẻ bảy, bị suy yếu hay bị ngoại bang thống trị. Hoa Kỳ cần phải xúc tiến chiến lược kiềm tỏa Trung Hoa, ngăn chặn xứ này không để cho thực hiện những manh tâm xâm lấn và đồng hóa các quốc gia lân bang. Cũng như không thể tiếp tục để cho Trung Hoa hưởng quá nhiều lợi thế về mậu dịch, cần làm suy yếu xứ này trở lại về kinh tế. Một xứ Trung Hoa bị loạn lạc là điều tốt cho thế giới. Các cuộc biến động nổi loạn của dân thiểu số tại Tân Cương và Tây Tạng cần phải được khuyến khích và yểm trợ để hai vùng này tự trị, làm Trung Hoa suy nhược hơn cũng như phải quay về nội địa trị an, không còn năng lực để thực hiện những dã tâm trong vùng Đông Á.

Nhiều phần các chiến lược gia của Ngũ Giác Đài đã đưa ra những chương trình tương tự để đối phó với Trung Hoa. Nhưng chính quyền Obama có đủ sáng suốt và nhìn xa trông rộng để theo đuổi các chiến lược tầm xa này không đối với Trung Hoa, điều đó chỉ thời gian mới cho biết được.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
www.nguyendinhphung.com